

NOVÝ ŽIVOT

MĚSÍČNÍK CYRILOMETODĚJSKÉ LIGY

Roč. IV. (II.)

ÚNOR — BŘEZEN 1952.

Číslo 2-3.

Z OBSAHU: Základní problem lidstva. — Or.
Náboženská atmosféra u nás. — P. Josef.
Jaké pomoci potřebují emigranti.
Rozbouřený svět. — Zdeněk Petr.

SVĚT MŮŽE VZPLANOUTI CO CHVÍLE

Slova nejvýš vážná a s rozvahou pronesená. Nikdo menší je nevyslovil než Náměstek Kristův papež Pius XII., jenž přehlédne se své observatoře celý svět. V neděli 10.II. mluvil zas Sv. Otec Urbi — městu. Nechť je slyší, uváží a splní i Orbis — svět. Zejména nyní v době velké postní obnovy. Nechme mluvit Sv. Otce:

„Není vám tajno, že těžší a dalekosáhlejší nebezpečí doléhají na naši dnešní generaci než mor a zemětřesení v dobách dřívějších; a národy jsou stejně apatické. Toto právě je symptomem krise, před níž se chvějí lidé, kteří mají oči otevřené ke skutečnosti. Neváháme prohlásiti o dnešní situaci, že může vzplanouti každé chvíle. Důvod pak nutno hledati ve vlažnosti náboženské a v mravním úpadku, projevujícím se v životě soukromém i veřejném. Smysl pro pravou svobodu je ochromen, narkotisován; dobří však nesmějí nečinně přihlížeti k tomu, zda budoucnost bude zvrácená. Je na čas, aby učinili závažné kroky a setřásli neblahou lethargii všichni, zejména ti, jimž osud světa leží na srdci, a kteří snují jeho nit. Je nutno obnovit základy, přetvořit je z divokosti v lidskost, a to lidské v božské podle Srdce Páně. Budiž nám jasno, že u kořene dnešního zla a jeho neblahých důsledků nestojí jako dříve nevědomost, ale lethargie ducha, anemie vůle a chlad srdcí. Lidé zachvácení takovým morem snaží se, — aby se ospravedlnili, — obklopiti se antickými temnotami, a hledají východisko v nových i starých bludech. Je tedy třeba působiti na jejich vůli. Akce pak má být reflexem Boha, tedy osvěcující, jednotící a láskyplná.

Zveme lidi dobré vůle, aby se dobrovolně nabídli. Zákonem jim budiž bezpodmínečná věrnost k osobě Ježíše Krista a Jeho učení. Jejich nabídka nechť je pokorná a poslušná! Svým dílem nechť se zapojí jako aktivní živel do ohromného proudu, kterým Bůh bude hýbat a řídit jej skrze své služebníky! Tedy ruce k pluhu! Bůh to chce! Vznešenost úkolu nás pobízí. Jeho naléhavost, oprávněný strach z děsné budoucnosti, zaviněný naší nečinností, přemůže veškeru váhavost a zpevní každou vůli“.

Hle, plamenná postní výzva Učitele světa, který nám promlouvá jménem Božím!

OTEVŘENÝ DOPIS

Milý Václave! Právě, když jsem přemýšlel o způsobu, jak varovati naše hochy před neuváženým krokem v záležitosti celoživotní, přišel Tvůj dopis z Nového světa. Nepohněváš se, když jej zodpovím veřejně.

Navázal jsi v cizině známost s dívkou jiné národnosti a jiné víry. Ví o tom již celé okolí. Snad také ví, že je rozvedená. Nechci Tě nechat na pochybách, že jsi ve velmi nebezpečné situaci. Ona není svobodná; platně uzavřela ve svém kostele sňatek. Dokud její muž žije, trvá mezi nimi manželské pouto, a Církev Tvému sňatku s ní nemůže požehnat. Založil bys rodinu bez Božího požehnání a žil bez svátostné pomoci, řekneme přímo — v hříchu. Další komplikace nastane, až přijdou děti, a snad možnost návratu, odezíraje od jiných zápletek, které plodí různost mezi dvojicí manželskou. Láska překlene i propastí, ale pomine-li? A vašeň jistě přejde.

Milí hoši! nezaprádějte lehkomyšlně známosti nerovné či prostě nemožné! Hledejte pomoc a radu tam, kde ji můžete nalézt: u Boha a ve své víře! Vzpomeňte na svou matku doma; snad i kterás dívka se tam za Vás modlí! Pak kříž isolace nebude tak těžký. I naše bloudění přestane. Což není v exilu českých katolických dívek?

Nevyhýbej se kříži! Nesnazuj jej! Přikvačí na Tě nový, daleko těžší, který již neshodíš. Ježíš nesa pro nás těžký kříž, zve Tebe: „Následuj Mne — v boji, kříži, i ve štěstí!“ — Pater